

MISSA D'ONZE

Núm 157

març 2024



EN LA MISSA FEM MEMÒRIA

El dia 3 de gener, tercer diumenge de quaresma, no hi ha missa d'onze per ser la romeria de la Magdalena; el dia 10, quart diumenge de quaresma, dia de Magdalena vítol, de **Carme i Anna Maria Manuel Arnau**; el dia 17, diumenge cinquè de quaresma, de **Joan Soler Usó i Anna Soler Vilar**; el dia 19, solemnitat de sant Josep, d'**Avel·lina Bonet Serrat**; el dia 24, diumenge de la Passió del Senyor (Rams), de **Soledat i Pepita**; i el dia 31, pasqua, dels difunts de la família **Vizcarro-Boix**.

SAMBORI

La setmana abans de les festes de la Magdalena els infants del Sambori van fer activitats relacionades amb les festes: decoració dels locals, taller de cuina per fer ximos i, finalment, el dimecres, un porrat. Van acabar la festa ballant tots junts el ball del Nanos. Rependran les activitats, passades festes, preparant ja les festes de Pasqua. Com tots els anys, faran mones i, el dimecres 27, aniran tots junts a menjar-se-les i a fer jocs tradicionals.

COR PENTECOSTA 2024

Com en anys anteriors, el nostre Cor cantarà els cinc dies del Quinari a la capella de la Puríssima Sang; i el dia 23 de març, dissabte de Rams, a les 20 h, oferirà el Concert de Pasqua a la parròquia de Sant Vicent.

CATEQUESI INFANTIL

A partir del 5é diumenge de quaresma els infants de catequesi participaran de tota la missa i prendran un paper més actiu per anar preparant-se per a la celebració de la seua primera comunió.

ESPLAI 2023-2024

El dissabte 24 de febrer, com ja va sent tradició, prop de cent persones feren la romeria a la Magdalena. Després d'esmorzar a Sant Roc de Canet caminaren fins a la Magdalena, visitaren l'interior de l'ermita on sentiren explicacions sobre la Magdalena i la fundació de Castelló i recorregueren les restes del Castell Vell, des d'on veren, ben clares, les Columbres. Després de dinar van tenir temps de jugar i acabaren l'excursió dansant el ball dels nanos i els cavallets. Pel cap de setmana, del 23 i 24 de març, ja preparen una eixida a l'alberg de Les Alcusses, a Moixent.

REFLEXIÓ MISSA D'ONZE

El diumenge 17, després de la missa de les Onze, tindrem la nostra particular reflexió sobre els textos de la missa

PENTECOSTA 125

Ja ha eixit el núm. 125 de *Pentecosta* amb la carta que va escriure, des de Filipines, el dominicà Joan Bel al seu germà Josep del Bellestar (1717), invitant-lo a la conversió

SETMANA SANTA

Diumenge de Rams, a les 11, missa. Dijous sant, a les 20 h, missa. Divendres sant, a les 16 h, celebració i processó. Dissabte sant, 20 h, vetla pasqual.

COMUNITAT DE MISSA D'ONZE

El diumenge de la Magdalena, una vintena llarga vam poder descansar i menjar una magnífica paella a

l'alqueria dels Alegre. El diumenge 31 ens hi tornarem a trobar per la Pasqua.

DOCTRINA SOCIAL DE L'ESGLÉSIA

El bé comú: fonament i sentit de la comunitat política (2)

El bé comú, segons la doctrina social de l'església (DSE) és responsabilitat de cada persona. Però ni les persones individualment considerades ni les distintes organitzacions socials poden aconseguir per elles mateixes el bé comú, perquè necessiten una comunitat més ampla que ho faça possible; d'ací naix la comunitat política que troba la seua legitimitat i raó de ser en la recerca del bé comú. Així l'Estat, amb les seues institucions, té com a responsabilitat fonamental la de vetlar pel bé comú en el conjunt de la vida social. En aquest sentit l'Estat té estes funcions:

- vetlar pel respecte i la promoció dels drets humans
- harmonitzar els diversos interessos que hi ha en la vida social, amb especial atenció a les necessitats dels empobrits
- impedir que els interessos particulars s'imposen sobre el bé comú
- centrar els esforços en la consecució social i en l'orientació de la vida cap a la consecució de la justícia.

Lamentablement hem de dir que ara vivim mals temps per al bé comú. En l'ambient de hui, hi predomina l'individualisme hedonista que socava les bases de la vida social i política, cosa que dificulta molt la consecució del bé comú. Fins i tot cal dir que, en els països on estan vigents formes de govern democràtic, no sempre són respectats totalment aquests drets ... els problemes que es plantegen, a vegades, no són examinats segons criteris de justícia i moralitat, sinó més

aviat d'acord amb la força electoral o financera dels grups que els sostenen, cosa que fa que minve la participació i l'esperit cívic entre la població ... D'ací prové l'incapacitat per a enquadrar els interessos particulars en una visió coherent del bé comú.

I és que el bé comú té un fonament transcendent perquè en la qüestió del bé comú és molt important no perdre de vista la perspectiva de la DSE que defensa la dimensió transcendent del bé comú, amb els fins últims de la persona i el bé comú de tota la creació.

La democràcia conlleva una certa concepció de l'home i de la societat on la capacitat per a la comunitat, la solidaritat, el bé comú, el sacrifici dels interessos propis en profit del bé general es donen per suposats. Però estes 'virtuts' o valor no creixen en el buit. Tampoc no són fruit de l'activitat política, ni d'estratègies d'enginyeria social. Creixen i s'enforteixen al calor de les tradicions humanistes i de les 'savieses', on la idea sobre l'home per als altres i amb els altres és fonamental. Estem en ple cor religiós.

En la tradició occidental es dona per suposat allò que és fruit d'una secularització de la tradició bíblica: el reconeixement de l'altre i del foraster com un altre tu. Tots som iguals perquè tots som fill de Déu.

Si volem superar l'individualisme desvinculat' que actualment recorre la societat i la cultura occidental, on anirem a buscar recursos comunitaris, solidaris etc? Si volem ciutadans responsable i participatius, promotors de la igualtat, la llibertat i la justícia, com els educarem en aquests valors i actituds?

Podem recolzar estes reflexions en uns pocs textos del Magisteri de l'Església. Joan XXIII escriu en l'encíclica *Pacem in terris* 53: '... Tots els individus i grups intermitjos tenen el deure de prestar la seua

col·laboració personal al bé comú; d'ací es desprén esta conclusió fonamental: que tots ells han d'acomodar els propis interessos a les necessitats dels altres ...'

I el concili II del Vaticà, en la constitució *Gaudium et spes* 84, diu: 'Tenint en compte els vincles tan estrets i creixents de mútua dependència que hui es donen entre tots els ciutadans i entre tots els pobles, ... cal que la comunitat de les nacions es dote d'un ordenament adequat ... atenen sobretot les moltes regions que es troben, encara hui, en un estat de misèria intolerable ..